

ECONOMIA 01-11-09

Col·lecta: 183,72
Caixetes ciris 89,08
Caixetes: 7,20
Caixetes Càritas: 5,17

Lectures del 15 de novembre

Diuenge 33 durant l'any
1ª lectura: Dn 12, 1-3; 2ª lectura: He 10, 11-14. 18; Evangelí: Mc. 13, 24-32

GRUP DE CELEBRACIONS

Aquest dilluns es trobarà novament el Grup de Celebracions que està preparant l'Advent i el dimecres, el grup de Celebracions Familiars per preparar la celebració del primer d'Advent especialment dedicat als nens.

REFLEXIÓ PORTADA FULL INFORMATIU

Recordem d'animar-vos que us apunteu en el grup que prepararà les reflexions de cada setmana d'aquest Full Informatiu. L'intent és que toqui cada dos mesos una persona diferent.

L'EVANGELI AVUI

Res irritava més a Jesús que veure als mestres de la llei buscant honor, veneració i prestigi, mentre arruinaven les vídues que no tenen un espòs que les defengui. I res no el feia més content que veure com gent pobre, com aquella vídua del temple, eren capaços de desprendre's de tot el que "tenien per viure", per ajudar a d'altres més pobres. No ens enganyem. Hi ha moltes maneres falses i enganyoses de viure la religió. Per Jesús el

més decisiu és veure si som generosos amb els necessitats. (José A. Pagola)

C.E. ANEM A CAMINAR

Aquest mes hi ha les següents sortides:
Dia 14, al refugi de Prats; dia 21, Sortida cultural a la Catalunya Nord (Castell de Salses, Elna, Cabestany, Argelers: lloc on hi havia hagut el camp de concentració dels refugiats); Dia 23, Olzinelles i dia 28: Montgrony.

CASTANYADA A CASTANYET

Aquest diuenge ens trobem a fer la castanyada a la casa de Castanyet

AGRAÏMENT D'ÀKAN

Hem enviat el Domund a l'Associació Àkan de Girona. Ens han contestat això:

«Bon dia,
no saps com ens va de bé. Moltes, moltes gràcies per pensar en nosaltres. Ahir vam rebre una mala notícia, la minva d'una subvenció per habitatge que ens feia la Caixa Catalunya i la Secretaria de la Immigració. Minva que afecta una cosa que jo crec que és essencial que hi perseverem: donar sostre a la gent. Dormint al carrer és molt difícil construir res a la vida. Sí que és veritat que inicidim en formació d'una manera molt forta, però abans de res: tenir un sostre.

Haurem de seguir lluitant fort per poder-ho fer, però val la pena. És una experiència de molt de lliurament i sacrifici, però entre tots hem d'anar fent possible la dignitat de la vida.

Una abraçada i fins una altra. Lluïsa Geronès»

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou ·

Av. Mediterrània, 40 - Telf. 93 769 72 27
<http://www.telefonica.net/web2/parroquiapoblenou/>
e-mail: parroquiapoblenou@telefonica.net

8 de novembre del 2009 Diuenge 32 /any B Núm. 300

Han donat del que els sobrava...

Només els qui comparteixen donen. Aleshores no importa si és poc o molt, és la justa mesura entre el que es té i el que es dona. Ni a un li en sobre, ni a l'altre li en falta, encara que, potser, cap en tingui prou.

Una parenta de la meua dona, sòcia del OPUS, a que la Maria li parlava de riquesa, ella li va respondre: «Si no es té, no es pot donar i per això s'ha de guanyar molt, per poder fer caritat» «Sí, però te'n queda molt més.»

No són els rics els qui sostenen l'Església, sinó els milions de creients pobres que donen «del que necessiten». Les catedrals les bastiren els serfs amb fe i alegria, mentre que els nobles posaven de lo que els havien robat.

Sovint té més valor un somriure, una abraçada, un signe d'amistat, que el tros de pa o el plat que l'acompanya.. I aquest somriure, aquesta abraçada, aquest signe d'amistat, pot exigir més voluntat que donar 5 euros.

La paraula caritat és una variant de la

paraula amor. «Déu és caritat», deia el cant llatí, Déu no fa caritat, és Caritat. Jesús compartia el seu carisma, les dones compartien els seus bens. ¿Què comparteix la Jerarquia?

Per això no entenc el cant «On hi ha caritat i amor...» perquè són una sola i mateixa cosa. Però ens les han separades i els rics poden estar cofois i refiats, perquè fan caritats, encara que realment no amin..

Lectura del primer llibre dels Reis 1Re 17, 10-16

En aquell temps el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble, hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: «Porta'm, si et plau, una mica d'aigua per beure.» Mentre l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: «Porta'm, també, un tros de pa.» Ella respongué: «Per la vida del Senyor, el teu Déu, et juro que no en tinc gens. Només tinc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquests branquillons i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem i després morirem de fam.» Elies li respongué: «No tinguis por. Fes-ho tal com dius, però primer fes un panet per mi i dóna-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de la farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que Senyor enviarà la pluja al país.» Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts dies, tan ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de la farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

Salm responsorial 145

El Senyor que es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

Lectura de la carta als cristians hebreus He 9, 24-28

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot, entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament, hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada, com a víctima per abolir el pecat. Els homes, morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc Mc 12,38-44

En aquell temps, Jesús, estan assegut al temple, davant la sala del tresor, mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobra que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: «Us dic amb tota veritat que aquesta viuda pobra és la que ha donat més de tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per viure, ha donat tot el que tenia»

Salm responsorial: 145

El Señor que mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad.

Nosaltres, sí deixariem els locals

El Bisbat ens ha remès una nota considerant que no podem deixar els locals parroquials per una “consulta sobre la sobirania” perquè diuen “ens adonem que una “consulta”, com la que es planteja en aquests moments, porta o pot portar una divisió de la mateixa comunitat parroquial, i del mateix poble, sigui per la pregunta a respondre, sigui per l'oportunitat, sigui pel lloc on es realitza” i continuen dient, “per això considerem que no s'han de realitzar ni les reunions preparatòries ni la consulta posterior, en cap dels locals o dependències parroquials”, en base a que “els promotors han de respectar la llibertat, i sobretot la identitat de la nostra Església, i alhora l'opinió, manifesta o no, dels membres de les nostres parròquies que és prou variada”.

En base a que han de respectar la nostra llibertat, la nostra identitat, la nostra opinió (que és prou variada, ja ho sabem en tot el que fem), nosaltres, precisament per això (per la nostra llibertat i la nostra opinió), deixem i deixariem els locals en una consulta d'aquesta mena. Nosaltres, sí deixariem els locals de la parròquia si alguna organització ciutadana o partit polític ens demanés els locals per fer-hi una consulta popular i/o les reunions prèvies. I això no costa gaire d'endevinar. I els que ens coneixen i que coneixen la parròquia de Poblenou, ho saben perfectament. Perquè la parròquia de Poblenou de sempre que ha estat una casa d'acollida, una casa de promoció de participació comunitària i els únics locals que ha tingut aquest barri des de molt de temps: reunions clandestines en temps de Franco (i no exemptes de denúncies), consultes populars, reunions dels partits polítics, debats, associacions ciutadanes, lloc de naixement de grups i associacions, reunions de l'Ajuntament i un llarg etcètera. I sempre hem estat reivindicatius en el sentit que el barri necessitava i necessita encara locals adients per atendre aquesta demanda de reunions, de participació, i de locals per les demandes de trobades familiars que té el nostre barri.

I si alguna d'aquestes reunions era motiu d'escàndol d'algú (que també ho ha estat) s'ho ha hagut d'empassar perquè ha pesat més el compromís de la parròquia (i de l'església) amb el seu barri que no pas les divisions que podria portar aquesta acollida. I això ha de continuar així. I així pensem continuar actuant nosaltres a la nostra parròquia.

Ramon Masachs, 4 novembre del 2009 Parròquia Poblenou – Pineda de Mar